

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

tere omni cupiditate : pari enim passu amor proprius debilitatur, & corroboratur diuinus : qui tunc perdetus erit, cum proprius omnino erit extinguitus. Ex hac praua radice oriuntur tria illa impedimenta, quæ S. Ioannes vocat, a *concupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum, & superbiam vitæ*, & alijs nominibus eadem appellamus inordinatum amorem voluptatum sensuum, diuitiarum, & inanium honorum, ac propriæ libertatis : in quibus homines splendorem & amplitudinem suam collocant. Ex huiusmodi cupiditatibus retia texuntur, ac tenduntur laquei, quibus Sathanas irretit & illaqueat filios huius sæculi, ne Christum sequantur. Hæc inuitatos ad cenam illam magnam, venire impediuerunt, adferentes ea, vt se à veniendo ad conuiuium, excusarent; & qui inuitati fuerunt ad nuptias, vocationem suam contempserunt, vt eisdem impedimenti vacarent. Et multi non ingrediuntur Sapientie diuinæ domum, ed quod compedibus, suarumque cupiditatum catenis victi teneantur: quæ etiamsi aureæ, aut argenteæ sint; non minus premunt ac detinent, quàm si essent ferreæ: potius maius adferunt impedimentum ob delectationem maiorem, quam victo adferunt.

§. 1.

HÆC TRIA impedimenta remouentur per tria Religionis vota: votum enim *Castitatis*, repellit & mortificat sensuum voluptates, & concupiscentias carnis; *Paupertatis*, mortificat cupiditatem diuitiarum, quas oculi sequuntur; ac proinde mortificat etiam sæculares pompas, diuitiarum socias & comites; *Obedientia*, abnegat ac dissoluit omnem inordinationem prauæ nostræ libertatis, eiusque proprii iudicij, & voluntatis: qui sunt capitales Charitatis & Perfectionis hostes: & sic certaminis cæpus manet expectatus, & via facilis ad eam procurandam & obtinendam. Et ita re ipsa locum habet in Religiosis, quod S. Paulus dixit, apparuisse gratiam Dei Saluatoris nostri, vt abnegantes impietatem & sæcularia desideria, a *sobrietate, & iustitia, & pietate viuamus in hoc sæculo*. Primum enim faciunt per votum Castitatis, quod temperantiam & moderationem adfert circa res delectabiles, *Secundum* præstât per votum Paupertatis, quæ seruat Iustitiã, nulla alicui illata iniuria. *Tertium* faciunt per votum Obedientia, quæ pietatem Deo & Prælatis debitam seruat, in quibus omnibus virtutibus plus præstatur, quàm aliàs teneretur, quæ obrem licet etiam illis (vt statim subiicit Apostolus) *expectare beatam spem, & aduentum gloria magni Dei & Saluatoris nostri IESU Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem seclatorem bonorum operum*. Quis autem est hic populus, nisi Christianus, cuius pars est populus Religiosorum? populus per excellentiam acceptabilis Deo: cuius finis est, quæ optima sunt in bonis actionibus amplecti, vt amplius Deum eisdem honoret.

a 1. Ioa. 2. 16
Retia quibus
Dæmō
homines
illaqueat,

Efficacia
votorum
Religiosorum.

a Tit. 2. 12.

2.
Religiosi
saeculum
fugiant.

b 1. Co. 7. 31

c Lu. 8. 15

d ca. 21. 34

e 1. Pet. 5. 7

3.
Religio
holocaustū
dicitur.
f 1. Rom. 9. 2

HINC secunda oritur ratio, ex eo, quod simul intendunt Religiosi, re scilicet saeculum, & anxiam sollicitudinem, quam illud secum adfert, quae turbat & inquietum reddit cor; & quasi vincitum tenet: ne vitia fugiat, familiaritati cum Deo, & virtutibus exercendis cum tranquillitate accedat. Saecularis hæc sollicitudo tribus rebus potissimum fouetur: quarum votorum vi & efficacia facile remouentur. Votum enim Castitatis, anxiam expellit sollicitudinem, quam adfert status matrimonij, in gubernatione vxoris, filiorum & familia: quamobrem dixit Apostolus: *b volo vos solitudine esse, vir autem & vxor solliciti sunt, quomodo inuicem sibi placeant qui autem sine vxore sunt & castitatem custodiunt, ea tantum curant, quae ad Deum spectant, vt ei placeant.* Nimia etiam curæ, quas adfertur cum diuitiæ, earumque distributio, inquietum hominem reddunt, quod insinuauit ipse saluator, cum dixit: *e eam sollicitudinem & diuitias esse, quae sementem Verbi Dei suffocant, ne fructum referat.* At votum Paupertatis, has spinas, ab ipsa radice euellit; purgatamque relinquit cordis terram aptam ad fructum copiosum ferendum, quem Deus inspirat: vt ita compleant, quod Dominus ipse exhortando dixit: *d Attendite vobis, ne forte uentur corda uestra in crapula & ebrietate, & curis huius uitae; & superueniat in uos repentina dies illa Iudicij: tanquam laqueus enim superueniet in omnes, qui sunt super faciem omnis terrae.* Sed maxime anxiam sollicitudo illa solet esse, quæ, quæque habet in gubernatione sui ipsius, Actionum, & exercitiorum suorum, ad res proprias constituendas homo plenus est ignorantis, ex proprijs passionibus ortis; ita vt vix medium attingat, quod adhibere in eis debeat. Religiosus omnem gubernationem sui ipsius tradit suis Prælati; confidens in Prælati Prouidentia, quod per eos sit ipsum gubernatura. Quare tribus prædictis votis explet & amplectitur S. Petri consilium, dicentis: *e omnem sollicitudinem uestram prouicite in Deum, quoniam ipsi cura est de uobis, recipienti in se omnem uestram sollicitudinem, & curas: eod quod vos, vt eidem cum maiori perturbatione seruiatis, sponte eas deponitis ac mortificatis.*

VENIAMVS nunc ad tertiam rationem valde præclaram & præcipuam, quæ eo fundatam, quod status Religiosus (vt idem S. Doctor ait) sit quoddam holocaustum, per quod aliquis totaliter se & sua offert Deo, de quo holocaustum dixit Salomon: *f diuinam sapientiam, cum domum sibi edificasset, & columnas septem excidisset: immolasse victimas suas, aut (vt habet textus Graecus) etiam suam.* Nam quæ admodum in antiqua Ecclesia templum extruxerunt, & erexit altare, in quo varia sacrificia & animalium holocausta offerrebantur, ita in domo Religionis præstantissima sacrificia & holocausta tribus hinc votis ei offeruntur; iuxta Prophetiam Psalmistæ dicentis: *g Introibo in domum tuam,*

in ea reddam tibi vota mea: & holocausta medullata offeram tibi, cū incēso arietū:
 offerā tibi bones cum hircis. Pro cuius explicatione obseruandum est: holocau-
 stum fuisse excellentissimū sacrificium, quod in antiqua lege Deo offere-
 batur; & ab omni (vt Philo ait) proprietate & cupiditate expeditum: eō
 quod qui illud offerebat, exueret se omnino Dominio ac vsu eius, quod of-
 ferebatur, ita vt nullam eius partem sibi retineret. hoc enim intererat inter
 illud & reliqua communia sacrificia. Nam illa in duas tresue partes distri-
 buebantur: vna dabatur Sacerdoti; altera offerenti; tertia igne consume-
 batur ad honorem diuinæ maiestatis: holocaustum autem, totum & integrum
 cremabatur, id enim significat nomen holocausti, totum scilicet combu-
 stum. Hoc sacrificij genere, offerebantur Deo tria terrestrium animalium
 genera, quorum meminit Dauid in hoc Psalmo: arietes, scilicet, vituli, siue
 boues, & hirci: eo quod Aegyptij & gentiles magni hæc animalia facerent, &
 tanquam Deos adorarent. In cuius execrandæ Idololatriæ detestationem
 voluit Deus D. N. ea mactari, sibi que in holocaustum offerri, ad honorem
 veræ suæ diuinitatis ac maiestatis. Ideoque Moyses dixit Pharaoni, filios
 Israël non posse sacrificium offerre Deo in Aegypto, h nam si mactauerimus.
 inquit, ea que colunt Aegyptii coram eis, lapidibus nos obruent. Hoc igitur quod
 populus hebræus carnaliter faciebat, facit Christianus populus spiritualiter:
 cum offert Deo (vt ait Sanctus Petrus) hostias spirituales, in quibus iugulat, &
 sacrificat tria illa, quæ mundus amat & adorat: voluptates scilicet, diuitias,
 libertatem, siue splendorem, & magnificentiam, quæ per hircos, arietes,
 & armenta maiora vaccarum & vitulorum significantur: quamuis aliter ea
 loculares, & aliter Religiosi viri offerant. Nam sæculares (vt perpendit
 Sanctus Gregorius) offerunt trium rerum istarum sacrificium commune;
 referentes sibi partem vnā; alteram tantum Deo dantes. Voluptatum
 enim sensualium talem faciunt diuisionem, vt illicitas iugulent, firmo animi
 decreto, nunquam eas admitrendi: retinent tamen licitas, quæ sunt in ma-
 trimonio: ideoque vt supra dicebamus, coniugati sunt diuisi: dum partem
 vnā cogitationum ac desideriorum suorū ponunt in studio placendi Deo;
 sed alteram in mutuo desiderio sibi placendi. facultates etiam diuidunt:
 vnā partem vnā tribuunt Deo, erogantes pauperibus Eleemosynam; sed
 partem alteram, quæ semper maior est, sibi reseruant, ad expensas in suam
 familiam. Libertatem etiam & propriam voluntatem diuidunt: ne-
 gantes illam, ne faciant aliquid contra præceptum; sed eandem reti-
 nent circa ea, quæ sunt tantum ex consilio: in his enim faciunt quod sibi vi-
 derent.

Hoc est sacrificium commune, quod iusti in sæculo offerunt; & suf-
 ficit, vt aditus eis in cælum pateat: at Religiosi non sunt eo contenti; sed ho-
 locau-

g Pf. 65. 13.

Lib. de Vi-
limis:

Vide Riber.
l. 4. de Sac-
c. 1. §. 1. seq.

h Exo. 8. 26
1.

i Pet. 2. 5.

Hem. 12. 6.
20. in Exo.
D. Th. supr.

2.

Religiosi
sibi refer-
uunt.

holocaustum offerunt ab omni proprietate & cupiditate liberum: dant enim Deo per tria illa vota tres prædictas res nihil earum sibi referuantes. Nam votum Castitatis est quasi quoddam holocaustum, quo omnes sensuum voluptates iugulantur, tam illicitæ, quam licitæ, quæ sunt in matrimonio, ab ipsa ipsæ redeundi ad potiendum eis: nam nec matrimonium potest esse licitum nec post tale votum esset validum. Votum Paupertatis est alterum holocaustum, quo offerunt Deo omnes diuitias, nulla earum parte retenta: sed rerum, quæ à Prælati conceduntur, ad vitam sustentandam, contenti sunt. Et qui cum vitiosa proprietate aliquam partem sibi referuaret, sicut Ananias & Saphira: is non offerret Deo verum holocaustum: quemadmodum grauius S. Basilius dixit cuidam Senatori, qui dum Religionem in grege tur partem aliquam suarum facultatum in proprios vsus referuauit: Senator, inquit, esse desisti, & Monachum non fecisti. Qui enim non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest esse Christi discipulus in schola Religionis. Horum Obedientiæ est aliud holocaustum, in quo offeruntur prædictamina propriæ voluntatis & proprii Iudicij, propriæque libertatis sacrificium: quia iugulatur, (vt ait S. Gregorius) & negatur in rebus omnibus, quæ Dei voluntati & superiorum, qui loco eius præsunt, aduersantur: præsertim sunt contra perfectionem, quam institutum & Regula præscribunt. Quod S. Basilius dixit: eam, qui contra voluntatem Superioris vsurpat sibi aliquid eorum, quibus renunciauerat, iudicari latronem & Sacrilegam & hoc holocaustum est omnium trium perfectissimum: in eo enim offertur res preciosissima, quam homo habet; iuxta id quod dixit Pontifex Ioannes XXII. magna quidem est Paupertas, sed maior integritas, sed maxima est Obedientia. Nam prima offert res externas; secunda ipsum corpus; tertia spiritum animam: quæ præstantior est cæteris duobus: quare ex his tribus fit integerrimum & perfectissimum holocaustum, quo Religiosus offert Deo se ipsum totum nihil sibi referuans; sed totum diuino seruitio se consecrans: iuxta ea quæ dixit S. Gregorius: tunc censeri holocaustum, quando quis omnipotentem Deum offert, quæcunque habet; & quod nouit, omnia igne comburens ad honorem sui creatoris.

3.

SED quo ea igne comburet? neque enim absque mysterio in lege veteri iubebatur, nullum sacrificium comburi, nisi igne lanctuarij, qui ardebat super altare Dei. Et quoniam k Nadab & Abiu filij Aaron alium ignem acceperunt, quæ scriptura alienum appellat: Egressus ignis à Domino deuorauit eos, & mortui sunt: vt sic cæteri moneantur, aliquam inde prunam accipere, vt ignem accenderent ad sacrificium cremandum. Et quando holocaustum fiebat de maioribus animalibus, qualia erant tria prædicta, magnus ignis erat necessarius, quamuis ad reliqua sacrificia minor sufficeret. Quis autem est ignis comburens?

Li. 34 Mor.
cap. 6.
Serm. de
Abdic. verba.

In extran.
de ver sign.
S. Tho. 2. 2.
q. 186. a. 7.
Votum o-
bedientiæ
nobilissi-
mum.
In Eze. sup.

k Leui. 6. 11
Eze. 10. 1.
Punitio
Nadab &
Abiu Filij
Aaron.

71

burnens holocaustum votorum, nisi ignis spiritus Sancti, & Amor ab ipso procedens? de quo igne dixit Christus D.N. *ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur?* hunc ignem accendit spiritus Sanctus in cordibus iustorum, sed in aliquibus adeo est exiguus ob imperfectionem subiecti, ut non sufficiat, ad consumendum holocaustum: ut apparet in secularibus, non habentibus tantum animi, ut omnia sua pro Christo relinquunt; in alijs autem adeo est magnus, ut omnia comburat, efficiatque; ut nudi nudum IESVM sequitur, oblati his tribus votis, quæ propterea David vocavit *holocausta medullana*. Medulla (ait S. Augustinus) est intima pars animalis, nam pellis operit carnem; caro ossa; os autem continet in se medullam. Ignis igitur holocausti omnia hæc consumit. Hunc ergo in modum tribus prædictis votis offeruntur Deo non solum facultates, voluptas, & voluntas propria; sed intima quoque; cordis, cogitationes, affectus, & intentiones: quia omnia hæc comburuntur diuini amor: ut homo nec cogitet, nec velit, aut quærat finem aliquem terrenum in hac oblatione; sed solum & purè Deum, dicens cum pijsimo Augustino: totum consumat ignis tuus, nihil mei remaneat mihi, totum sit tibi facultates meæ sint tibi, corpus meum, voluntas mea tibi, omnes intentiones meæ sint tibi, ad gloriam, & honorem tuum; & tantum, ut tibi placeam; cui offero cum sponsa *omnia poma noua & vetera*, hoc est omnes fructus potentiarum mearum, antiquos & recentes; naturales, & supernaturales: ut in eis omnibus tu glorificeris. Hæc intentio pura, quæ inflat medullæ est honorum omnium operum, est preciosissima pars holocausti. Si enim offeras Deo omnia, quæ tria vota complectuntur; non autem puram adhibeas intentionem ipsi soli in his, quæ agis, placendi: talis oblatio non erit holocaustum, eò quod Deo tradas tantum exteriora, reseruans tibi intentio: ac proinde eum, non ut debes, honoras: siquidem (ut idem S. Augustinus ait) quisquis in superficie colit Deum, magis placere vult hominibus, ideoque suum holocaustum offert non *igne sanctuarii*, sed *alieno*, hoc est igne inanis & mundani amoris, ut laudetur & honoretur ab hominibus: qui ignis omnia bona opera destruit, & proprijs meritis priuat, & inuadit ipsam offerentem, ut pereat, sicut Nadab, & Abiu. Sed cum oblatio hæc adeo sit excellens, tantisque expensis fiat: raro euenit, ut non sit perfectum holocaustum propter ignem, quo spiritus Sanctus illud accendit per gratiam vocationis, ut postea videbimus.

Luc. 12. 4

Super Ps. 63

cc
cc
cc
m Cant. 7.
13.

Intentio bona requiritur in votis.

